

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr. a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numele singuratică la 5 cr. se vând la »Tipografia», soc. pe acțiuni.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Regele și poporul.

Regele și poporul!

Doi factori principali în stat. Suverani amândoi, cu egale drepturi și egale datorințe.

Dreptul de a exercita împreună puterea de stat, datorința de a se iubi unul pe altul.

Poporul se-și iubească pe Regele seu, casa sa domnitoare, dinastia sa — Regele se-și iubească poporul dela care a primit puterea și Coroana.

Un stat, în care factorii acestia se iubesc cu sinceritate unul pe altul, trebuie să fie fericit.

Binecuvântarea cerească trebuie să se reverse asupra sa, pentru-că ce e plăcut oamenilor, plăcut este și lui Dumnezeu.

Și unde este binecuvântare cerească, acolo este spor, belșug, mulțumire și fericire...

Am înaintea mea un act de istorică și epocală însemnătate. O proclamație de o măreție fenomenală. L-am citit și sunt emoționat.

E cuvântul Regelui Carol I. adresat poporului seu, iubitului seu popor român.

Regele României, cuprins de adâncă și nemărginită recunoștință pentru dovezile de viuă simpatie și fiască iubire și supunere, dovedită din partea poporului românesc, în tot timpul boalei periculoase, prin care a trecut nepotul seu, A. S. R. principele Ferdinand: vine să-și talmăcească simțăminte de gratitudine față de iubitul seu popor!

Inima Regelui vorbește la inima poporului! Cetesc de nou cuvântul regal și mii de scene din trecutul mai apropiat și mai îndepărtat îmi apar înaintea ochilor.

Ved pe principele Ferdinand bolnav, legat la pat, și ved fețele înduioșate ale înaltei sale împrejurimi. Ved poporul, cum aleargă în cete spre castelul augustului bolnav, cu frica în sin și cu rugăciuni pe buze, ca Cel de sus, care le întocmește toate spre bine, să facă, ca primejdia care amenință o țeară întreagă, să fie delăturată, ear' poporul, bunul popor românesc se-și dobândească de nou pacea sa internă, liniștea sufletească.

Ved bisericele deschise, luminările de ceră aprinse, și mii de ființe omești le ved îngenunchiate înaintea altarului, cu mâinile încrucișate spre rugăciune.

Moșnegi, cu plete argintii, cu bărbii mai albe ca zăpada, cer dela Acela, care conduce destinele lumii, că dacă are trebuință de o vieță, să iee viețu lor, căci destul au trăit, destule au văzut, frumoase și înălțătoare lucruri au văzut, pot să părăsească această vale a plângerilor fără a pricinui supărare nimănui, dar' se lase neatinată viețu moștenitorului de tron român, de care sunt legate atâtea așteptări frumoase și a cărei stingere ar pune în adânc și neperitor doliu un întreg neam, atât de bun și atât de credincios.

Mame, cu băieți pe brațe, ofer în schimb pentru viețu scumpului principe, viețu copiilor lor, care de s'ar stinge ar sângera numai o singură inimă, inima de mamă, ear' nu inima întregii țeri și inima acelui domnitor care a făcut din țeară ceea-ce e ea astăzi...

Le ved toate aceste și îmi zic: un popor, care astfel ia parte la durerile casei sale domnitoare, la durerile marelui seu domnitor, nu e popor rău. E bun popor, e un popor înzestrat cu cele mai frumoase și mai nobile simțăminte. E un popor, care își iubește pe domnitorul, pe Regele seu; și iubește cu credință, cu sinceritate...

Sunt mândru, că poporul acesta e poporul român!

Și alte scene 'mi-se îngrămădesc înaintea ochilor. Ved un alt bolnav, cuprins de periculoasă boală; un bolnav care avea mare trebuință de un bun medic, de un înțelept medic. Era țeara românească! Și pronia dumnezească i-a trimis medicul dorit, bun și înțelept, în persoana lui Carol, principele de Hohenzollern. Îl ved cu câte greutate se luptă, ca să poată ajunge la patul bolnavului. Îl ved cu câtă istețime constată diagnosa morbului și se apucă de tratament, de vindecarea lui. Încet, dar sigur, bolnavul se pune în picioare și dă probe de vieță și de vitalitate — la Plevna... la Grivița...

Îl ved pe falnicul domnitor cum își încurajază șoimii săi, — și cum în fruntea lor le strigă: — »Copii! Din moarte încolțește viețu! Nu vă temeți de moarte!»

Și ostașii sei nu se tem de moarte, ci fac ca din sângele lor să răsară o vieță nouă, viețu României libere de azi!...

Îl ved apoi la masa de lucru, în mijlocul sfetnicilor sei, conducând munca și muncind alături cu ei, punând piatră lângă piatră, ca să ridice monumentală zidire, statul român de azi, stimat și laudat de întreaga lume.

Și când le ved toate acestea, earăși îmi zic: un astfel de domnitor își iubește țeara sa, își iubește poporul seu!...

Totdeauna 'mi-a părut mare, înțelept, și Român Regele Carol I, nici când însă așa de mare, atât de înțelept și atât de Român, ca acum, când i-am citit proclamația adresată Românilor.

E cuvântul părintelui adevărat, adresat fiilor sei!

Nu; e cuvânt apostolic, e evanghelic, sfânt și neperitoare cântare, pe care fii, nepoții și strănepoții generațiunei de azi o vor cita și recita, în zile de bucurie și de grele necazuri, zicându-și:

— »Am avut un Rege care, astfel știa să vorbească cu poporul!...»

Osana, întreit osana, unui astfel de domnitor care știe se cucerească inimile poporului seu, cu fapta și cu cuvântul!

Sunt mândru că domnitorul acesta e al — României.

Mare și grea e sarcina unui domnitor.

Mare și grea a fost sarcina Regelui Carol I, care a muncit din greu treizeci de ani ca să facă din România aceea ce e ea astăzi: țeară independentă, stimată și chiar învidiată, țeară fericită.

Dar' pe lângă marea României Regele Carol I a mai întemeiat și dinastia română, de care azi poporul românesc e legat cu legăturile celei mai sincere și neperitoare iubiri și alipiri.

Poporul român privește azi cu nespusă bucurie, iubire și admirațiune la domnitorul seu și la casa sa domnitoare.

Poporul român prețuiește și știe să prețuească jertfele pe cari le-a adus Regele Carol țerii sale.

De aci iubirea sa nemărginită față de tron și de dinastia română!

Și aceasta e răsplata cea mai frumoasă pentru munca prestată. Însușirea pentru domnitor, participarea la toate durerile domnitorului!

Se veselește poporul când motiv de veselie are casa domnitoare și plânge când dureri o apasă.

Poate fi triumf mai frumos ca triumful acesta?

Să știi Tu Rege, că ai fericit poporul care te-a ales de cap încoronat al seu, și se vezi și se simți că poporul e fericit!

Poate fi bucurie mai mare ca bucuria aceasta?

Să știi, tu popor, că Rele teu e fericit când te vede fericit!

Poate fi plăcere mai mare ca plăcerea aceasta?

Poate exista o armonie mai impunătoare ca armonia acestă între Rege și popor?

Și unde astfel de armie există, poate să se nască temeri pentru viitorul țerii?

Nici-odată!

»Viitor de aur România sa», grație înțeleptului ei domnitor, și ație bunului ei popor, factorii suveni ai țerii, »uniți în cugete și în simțiri.

T. V. Iodăian.

Sibiu, 2 Iulie n.

Adunarea „Astrei”. Anarea generală a „Asociațiunii”, care s'a ținut la Medias, e convocată pe 27 și 28 iug. n. Din programul ședințelor sunt de rele punctele: modificarea statutelor și întregire comitetului central. De mare interes e cau. casei naționale, care va fi cuprinsă în raportul comitetului. Convocarea oficioasă o ublicăm la alt loc.

Convalescența principului Ferdinand. Din Sinaia ni-se scrie, starea A. S. Principele Ferdinand este cât e poate de satisfăcătoare. Dl Dr. Bucliu, care fusese chemat telegrafic la Castelul Fojer, pentru-că A. Sa avea o mică indigestie, plasea deja la Sinaia, când sosi o altă depeșă care contramanda pe cea dintâi. Altfel Sase preumblă zilnic prin casă și puterile Augustului convalescent revin într-un mod simțor. Medicii cari îngrijesc pe A. S. R. sunt atât se poate de satisfăcuți de aceste progrese și afirmă că nu e departe ziua când principele Ferdinand va fi pe deplin restabil.

MM. LL. Regale și Regim împreună cu A. S. Principele Leopold de Hohenzollern, au vizitat și eri, ca în fiecare zi pe Principele, pe lângă care au petrecut mai line de două ore. Tot din Sinaia se scrie, a M. S. Regele, care a fost cel mai afectat de criza boalei Augustului seu Nepot, este astăzi foarte vesel de îmbucurătorul mers al convalescenței Principului Moștenitor și M. S. Regele a exprimat din nou înaltele Sale mulțumiri medicilor, cari au îngrijit pe Augustul seu Nepot.

De ale obstrucției. În dieta maghiară se discută mereu asupra propunerii guvernului, ca ședințele să se ție la trei ore d. a. Semne de împăcare nu prea s'nt; adecă ar cam fi, din partea guvernamentală, dar' acum opoziția s'a pus de câtră pădure și joacă pe grozavul. Nu-i mai pasă mult de compromis. Are încredere în puterile sale și în statornicia sa și nu se teme nici de clătura lui Bánffy. Dar' nici guvernul nu stă nepăsător, ci pregătește voină surprinderi pe seama opoziției. Astfel se svomește, că peste câteva zile, dacă propunerea guvernului de a se prelunge ședințele se va tot discuta în dietă fără a fi încă primită, baronul Bánffy va veni cu o nouă propunere, care se va referi la schimbarea regulamentului de casă, în a-cel înțeles, ca drepturile prezidentului să fie lărgite, dându-i-se posibilitatea de a putea încheia discuția când vrea.

Mulți cred, că propunerea aceasta va întimida pe cei din opoziție, cari se vor lăsa de obstrucție și vor lega compromisul cu guvernul, conform dorinței acestuia. Dar' opoziția zice, că chiar atunci va iabucni obstrucția cu cea mai mare putere și scandalurile din dieta maghiară vor întrece pe cele din parlamentul austriac.

Să dea Maica Domnului!

Deslegarea chestiunii orientale.

Cu tema aceasta se ocupă o revistă bine citită engleză, Quarterly Review, desvoldând ideea, că nu prin crearea de statutele mici autonome, ci prin împărțirea Turciei, după-cum s'a împărțit Polonia, între puterile europene, se va pute restabili pacea în Orient și se va pute

deslega cu succes și în mod durabil chestiunea orientală. Autorul spune altcum, că aceasta nu e ideea sa, ci a fostului ministru de externe austro-ungar, contele Andrássy, care înainte cu douăzeci de ani voea să rezolve chestia orientală pe calea aceasta.

Pentru a-și motiva serioșitatea propunerii sale, autorul se provoacă la provinciile anexate de Austro-Ungaria, Bosnia și Hercegovina, unde s'au făcut minuni. (In ce? În asuprirea poporului? Red. „Trib.”) Tot astfel de minuni s'ar pute face în toate provinciile Orientului, dacă ele s'ar împărți astfel: Albania și Macedonia să o primească Austro-Ungaria, Siria și Egiptul, firește Anglia, ear' Armenia și Asia-mică să fie a Rusiei.

Autorul crede, că în direcțiunea aceasta s'a statorit o înțelegere secretă între Monarhul Austro-Ungariei și Țarul Rusiei, de aceea zice că o intervenire personală a reginei Victoria ar fi foarte folositoare și ar accelera deslegarea chestiunii orientale după receptul acesta.

Rămâne acum, ca concertul european cel atât de unit în vederi, se înceapă nouă pertractări pe baza acestei propuneri, pentru restabilirea păcii în Orient.

Delegațiunile. Ziurul „Ostdeutsche Rundschau” primește informațiunea, că delegațiunile vor fi convocate pe la mijlocul lui Octomvrie, și că ministrul comun de război și cel de externe le va surprinde cu cererea unui credit extraordinar de treizeci și două milioane, spese pentru afaceri externe.

Tot în dragul păcii!

Ciocul liberalismului maghiar.

(P.) Tisza a născut liberalismul maghiar, ear' Bánffy are să-l îngroape.

Pe calea aceasta voește se arate pașa dela Bistrița, că e bun și el pentru ceva.

Da; e bun de — cioclu.

Când legile eclesiastice au adus la cădere pe Weckerle, era mare ferebă și curiositate în țeară, pentru a se ști că oare cine-i va urma în scaun.

Guvernul lui Weckerle trecea înaintea Ungurilor de un guvern de titani, care, se zicea, numai cu alți titani poate să fie înlocuit.

Weckerle însă a propus Coroanei de urmaș al seu în fotoliul de prim-ministru pe baronul Bánffy, despre care nici cel mai mare amic dar' nici cel mai mare dusman al seu nu poate zice că e titan.

Când a auzit Bánffy, chiar din gura lui Weckerle, că dinsul e recomandat coroanei ca viitor ministru president maghiar, s'a roșit și a zis: „dar' eu nu primesc!”

Omul simția că nu e titan, nici chiar dintre cei de calibru mai mic.

Și Bánffy totuși a primit însărcinarea de a compune noul cabinet maghiar și de când stăpânește țeara (căci nu o guvernează) a dat destule dovezi, că e foarte „pentru treaba asta”, și că e titan și el, de mai mare calibru ca antecesorul seu.

Căci titan e doar' acela, care îngroapă un întreg partid, cum se gătește acum Bánffy să-și îngroape partidul seu liberal.

Sigur că-l îngroapă.

Asta o știm și o prevedem noi, dar' o știu și o simțesc și ei, Maghiarii. Ba o știe foarte bine și străinătatea, a cărei presă începe de pe acum a cânta prohodul stăpânitorilor nostri.

Frankfurter Zeitung de pildă le consacră un lung articol, în care ocupându-se cu situația parlamentară încurcată din Ungaria, zugrăvește pe baronul Bánffy cu următoarele nimerite color:

„Atunci, când Bánffy a făcut faimoasele sale alegeri, de bună-seamă nu s'a gândit la aceea, că pe lângă întreaga majoritate de trei părți din patru a dietei, odată aliat va fi

se recurgă la dispozițiuni parlamentare speciale, ca să țină în frâu minoritatea decimată.

Și acum ese la iveală, că tocmai aceea ce Bánffy considera de putere, adecă necrufarea sa, e adevăratul motiv al slăbiciunii sale.

Opoziția, strimtorată în mod crudel, e mai primejdioasă ca pe vremea când se afla în floare.

Neavând șanse de succes, nici nu are nici o considerare; și amărită de lupta necruțătoare, pe care o poartă partidul prepotent guvernamental cu mijloace pecuniare și de altă natură contra acelor partide, cari reprezentând trunchiul națiunii, s'nt în drept a cere să fie cruțate, — nu se aștepte de nimica, și a eșit afară din cadrul loialității parlamentare.

Un astfel de parlament însă, în care nu există loialitatea respectată de toate partidele, e mai rău ca o crîmă.

Regulamentul casei devine o barieră fără țință, sub care și peste care decurge o luptă nimicitoare. Și Bánffy a ajuns acolo, că cutează a propune chiar și clătura, perhorească de toți politicianii maghiari, numai ca să asigure domnia pe seama majorității.

Urmarea atrocităților electorale o formează volnicia îndreptată contra parlamentului.

Dacă Bánffy mai rămâne un an la putere, vestita libertate maghiară se nimicește fără reacțiunea venită din Austria.

Pentru Ungaria însă această libertate (car' mai fi Red. „Trib.”) e de mai mare însemnătate ca pentru ori-care alt stat. Clătura există și în alte parlamente, fără a fi produs mari daune. Dar' în Ungaria, unde toșuși guvernul simte că e ilegal, că partidul seu nu a eșit din alegeri curate, nu reprezintă majoritatea țerii, nu ar trebui să fie restrânsă libertatea vorbirei pentru opoziție.

Când odată s'a tăiat firul libertății vorbirei pe seama opoziției, pentru Ungaria a sosit timpul absolutismului ministerial.

Absolutismul ministerial nu e alta decât absolutismul coroanei, care denumește pe ministri, și cu mijloacele obicnuite își câștigă totdeauna majoritatea conform dorinței sale.

De se întoarce roata, așa numiții liberali din Ungaria tot așa se vor tot ca liberalii nemți din Austria; cu armele pe cari ei le-au fâurit vor fi singuri nimiciți și nime nu va pute zice că nu 'și-au meritat soartea...

Da; spre absolutism merge țeara sub buna ocărmuire a cabinetului Bánffy, dar' țeara nu se sparie de acest absolutism, pentru-că în majoritatea sa sdrotitoare, ea ține de mai bun un absolutism drept, decât un constituționalism fals, exercitat așa cum se exercitează el în era lui Bánffy, în Ungaria, prin un parlament ilegal, care nu reprezintă țeara și care nu a eșit „din alegeri curate”

Atâta spre liniștirea celor dela Frankfurter Zeitung, cari cred de bună-seamă că nimicirea „liberalilor nostri”, — cu „armele făurite de ei înșiși”, are să fie o mare nefericire pentru țeară. Nu; pentru țeară nu, ci poate pentru partidul liberal, care însă, înglodat fiind până la grumaz în noroiul corupției, atât politice cât și sociale, nici nu merită altă moarte decât înecarea în propriile sale murdării, și nu merită compătîmirea lumii de bine, când singur își gătește această moarte, uricioasă și desonestătoare.

Tisza i-a arătat acestui partid numai calea pe care poate ajunge în mocrilă; baronul Bánffy însă l'a aruncat cu totul în noroi, și om să fie cine-l va mai scoate din glod. Tisza a fost nașul, Bánffy e ciocul liberalismului maghiar.

Dar' cu aceasta nici nu-și mai sparge nime capul; căci liberalismul maghiar atât e de discreditat și compromis, încât azi nu-l mai compătîmește nime; și bine zice Frankfurter Zeitung, că atunci când Bánffy și partidul seu își vor da de tot în groapă: „nime nu va pute zice că nu 'și-au meritat soartea!”

De-ar veni numai răsplata asta asupra celor păcătoși cu o oră mai înainte, ca să le-o vedem și noi și să-i putem — petrece la groapă.

Congresul bisericei sârbești.

Sedința din 23 Iulie n.

Despre decursul ședinței de Vineri a congresului bisericei naționale sârbești dăm următoarele interesante amănunte:

Se prezintă propunerea sinodului episcopesc, ca pe seama profesorilor dela facultățile teologice să se voteze *cuincuenale*, ear' dotațiunea bibliotecii să se urce, — pe cum și petițiunea reuniunii sârbești de dame din Zagreb, pentru ridicarea unui liceu inferior confesional de fete în Zagreb.

Se predau comisiunilor.

Dr. *Bronislav Stanovjević* întreabă pe patriarhul *Brancovici*, de are cunoștință că episcopul de Verșet, *Zmejanovici*, a adresat un circular preoților să se urce, — pe cum și provoacă pe preoți să voteze și să lucre pentru candidații partidului autonomist (guvernamental) intimidându-i astfel, încât nici unul nu a votat, ba nici nu a candidat, și prin urmare în congres nici nu se află nici un preot din dieceza Verșetului. Interpelantul vede în aceasta o violare a libertății electorale și a libertății convingerii, pe cari nime nu are dreptul a le ataca.

Patriarhul *Brancovici* răspunde, că nu cunoaște circularul; dar episcopului i-a stat în voe să recomande candidații pentru congres. Și dânsul (patriarhul) o putea face aceasta.

Interpelantul nu e mulțumit cu răspunsul patriarhului, care punându-se la vot nu e primit nici din partea majorității și astfel prima ciocnire a congresului cu patriarhul *Brancovici* s'a întâmplat în ședința aceasta dându-se patriarhului un îndirect vot de neîncredere.

Dr. *Stefan Malosevici*, raportorul comisiunii exmise pentru statorirea ordinei de zi, propune, ca obiectele de tractare să se împartă în administrative și legislative și cele prime să fie puse întâi la ordinea zilei, între ele ca cel mai însemnat obiect: alegerea comisiunii permanente congresuale.

Baronul *Ivan Zivkovic* completează propunerea cu aceea, ca să se aleagă și o comisiune de 20, care să compună o planșoară către M. S., pentru vătămările îndreptate contra autonomiei bisericei naționale sârbești dela anul 1868 încoace, până azi, — descriind fidel situația actuală a bisericei. În motivarea sa energicul baron a zis cam următoarele:

„Congresul reprezintă simțimentele poporului sârbesc. Eu nu voesc să știrbesc drepturile nimerui; dar voesc să apăr interesele bisericei mele contra influenței celor neche-mați.

Să ne servească de exemplu, nouă, tuturor, *Coloman Tisza*, care ca curator suprem al bisericei calvine, deși era ministru-president, a apărut drepturile biserice sale contra influenței puterii de stat și contra amestecului acesteia în autonomia bisericei calvine. Același zel îl desvolcă și baronul *Bánffy* pentru a se biserica. Când dară intră și oratorul în luptă pentru drepturile biserice sale, așa crede, că nime nu-l va putea acuză cu idolatrie. Dacă primatul *Vaszy* poate să sară într-o apărare a drepturilor biserice romano-catolice, patriarhul sârbesc cu episcopatul sau încă poate să o facă aceasta. Dacă *Coloman Tisza* își ridică glasul pentru biserica sa, putem să o facem și noi, cu întreaga

vibrație a creierilor noștri și cu toate picături de sânge. Fie patriarhul liniștit și în așteptare cu nedumeririle sale, până ce ne vom preciza întâi noi poziția față de stat și atunci noi între noi ne vom înțelege mai ușor”. (Aplauze frenetice.)

Maximovic Nicolae primește numai o parte din propunerea comisiunii exmise pentru statorirea ordinei de zi, și constatând și dânsul că „ministru president maghiar a violat nu numai statutul nostru congresual, ci și legea fundamentală de stat (prin aceea că în congres s'a vorbit ungurește. Red. „Trib.”) despre ce va trebui să-și dea seamă înaintea dieței maghiare”, — face următoarea contra-propunere:

„Congresul decide: 1) că pentru apărarea drepturilor autonome violate, înosebi a dreptului de inițiativă a congresului, mai departe pentru delăturarea pedecilor, ce se pun activității legale a congresului, să se facă reprezentare la M. S. Monarchul; 2) că înainte de toate să se pună la ordinea zilei proiectul de statut, elaborat de comisiunea permanentă congresuală, pentru regularea internă a bisericii naționale, și să se predea unei comisiuni de 15 cu îndrumarea, ca aceasta să-l censureze și pregătească pentru o discuție în merit, ca să poată fi pertractat încă în decursul actualei sesiuni congresuale; 3) până atunci însă congresul intră în discuția altor obiecte urgente. (Propunerea aceasta se vede a fi mijlocitoare între propunerea comisiunii și dorința expresă a comisarului regesc, care cere ca statutul să fie primul obiect de dezbateră în congres. Red. „Trib.”)

Mai mulți membri vorbesc contra acestei propuneri, ear' la ora unu patriarhul încheie ședința, rămânând ca discuția asupra ambelor propuneri să se continue în ședința de mâine.

Ședința din 24 Iulie.

În ședința de Sâmbătă s'a decis, cu toate voturile contra opt, că congresul nu poate ține cont de dorința comisarului regesc, ca mai întâi să pertracteze proiectul de statut pentru organizarea internă a bisericei, pentru că congresul nu-și poate abandona dreptul de a-și statorî singur ordinea de zi; de aceea, primind propunerea comisiunii, împarte obiectele în administrative și legislative, și la cele prime declară alegerea comisiunii congresuale, la cele ultime statutul de prim obiect de discuție. S'a ales apoi comisiunea de 20, propusă de baronul *Zivkovic*, în scopul ca să compună un memorandum de gravamine către Monarch. Comisarul regesc a plecat imediat la Budapesta ca să facă raport guvernului despre neascultarea congresului sârbesc.

Ședința proxima va fi azi, Luni.

Prigoniri la țeară.

— Corespondență particulară. —

Valea-Hășdății, Iulie 23, 1897.

Nu e destul, că abiciul lui Dumnezeu în acest an prin necontenitele ploii, ce s'au vârsat, a nimicit cu totul întreaga recoltă atât în bucate cât și în fânuri, așa încât bietul econom e adus la cea mai neagră mizerie, ne mai bate necontenit și abiciul furios al organelor administrative, care neținând nici un pond de mizeria iminentă, dă la ordinațiuni cari de cari mai aspre și mai proaste. Una zice că: în termen de 8 zile să se zidească

la fiecare (horn, la din contră pedeapsa ce se va d în urma neîmplinirii va fi cât se poate deveră.

Oare imoșii noștri în decursul alor 2000 de ani au trăit fără hoarne?

Însuș dori ca Românii noștri să-și zidească acasele, încât fiecare să fie provăzute și coarne, dar' încât sunt acum împrejurările zidirii cele vechi e mai consult și mai pra așa zisul „corlan” prin care se evită o primădie de foc fiind toate căsile acote cu paie, ear' zidirea unui horn, după prescrie administrația, costează o sumedenie bani, care ar consuma o însemnată parte a aului bietului țeran. Chiar bună fiind în pîrip ordinațiunea aceasta în actualele împrejurări e daunăcioasă.

Dar' lea oare, că în acest timp scump de lucru și treime împrejurări materiale economice atât critice se se scoată cu gendarmi întreaga conă la facerea drumurilor comunale, altcupoate cele mi bune în toată Ungaria, nu e o păgubire și zădărnice în lucrul de căsăl bietului țeran? Nu exgerez, când afirm, toate drumurile tuturor comunelor de pe alea-Hășdății sunt în cea mai bună și maxemplară stare, — de ce dar' notarășii sic țeranul și-i fac pagube prin lucrări supene și deja isprăvite, — tot numai ca să ată pedepsi fără milă și fără crutare pe stul țeran român.

În *Sigul-unguresc* este un medic despot al popului, proprietarul *Carol de Vincenti*, cavale care prin meșteșugul sen de inchorisori, ca și poată lucra cum zice el „pe potya” lucr de câmp, a stors dela țeranii din Silvaș peste 600 zile de lucru, așa lucrat astăzi întreaga comună îi este iobagiu, a mai dat și banimprumut pe la oameni, după 10 fl. imprumut și storcea dela datorăși 10 zile de lucr în camătă.

Oare i e această un act cât se poate de nedrept?

Când poi se întâmplă, de unul dintre debitori nu oate chiar în aceea zi, în care-l provoacă, să se la lucru, numai decât trimite pe slugarnid jude comunul — vestit prin răutatea sa în ot ținutul — care apoi fără milă ia și mămăga de pe masă a bietului țeran.

Așa în 22 a l. c. locuitorii din Silvaș, vedura *Ilean Ghircea*, o femeie de treabă și cu frica îi Dumnezeu, fiind și ea datoră domnului caaler *Vincenti* și neputend în acel moment, în are a fost mănăta la lucrul curții, să meargă, adele i-a legat un vițel, l-a dus la curtea proprietarului, unde poate în batjocură l-a legat de iesle, astfel încât vițelul s'a sugrumat și a perit.

Cine va rentoarce paguba, s'ermanei veduve? Dacă va pîr pe proprietar, ce va dobândi; deă pe jude, earăși ce? Ori în care parte lreptatea și legea e în mâna Ungurilor, părmitoare pentru ei și zdrobitoare pentru noi. Multe mișeli și abusuri se întâmplă pe l noi, cari a le descrie toate ar trebui ca on Redacțiune să aibă un corespondent cu becință stabilă în centrul nostru.

În împrejurările de față nu putem decât să recurgem la un ajutor mai puternic, mai blând, mai drept și mai sfânt, la eternul Creator, car nu peste mult timp va isbi în tină pe despoții și schingiuitorii noștri seculari.

Triste sînt lucrurile tale nefericite Vale a Hășdății ca și acordurile doinei tale dulci și fermecătoare. Eim.

ASTRA.

Adunarea generală.

Dela comitetul „Asociațiunii” primim următoarea

Convocare.

Nr. 351—1897. Adunarea generală a „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”, conform §§. 14 și 21 din statutele Asociațiunii, se convoacă la Mediaș pe zilele 27 și 28 August st. n., pe lângă următoarea

PROGRAM :

Ședința I.

Vineri, în 27 August st. n., la orele 11 a. m.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea adunării generale.
2. Raport despre activitatea comitetului în decursul anului expirat.
3. Alegerea comisiunilor de câte 3 membri :
 - a) pentru examinarea raportului;
 - b) pentru examinarea rațiociniului pro 1896 și a proiectului de budget pro 1898;
 - c) pentru încasarea taxelor de membri.
4. Raport în cauza modificării statutelor.
5. Propuneri eventuale.
6. Disertațiuni.
7. Raportul comisiunii pentru înscrierea de membri.

Ședința II.

Sâmbătă, în 28 August st. n., la orele 10 a. m.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea ședinței.
 2. Verificarea procesului verbal din ședința I.
 3. Rapoartele comisiunilor exmise în ședința I.
 4. Disertațiuni.
 5. Întregirea comitetului central.
 6. Defigerea locului pentru proxima adunare generală.
 7. Dispozițiuni pentru verificarea procesului verbal.
 8. Încheierea adunării generale.
- Se observă, că eventualele disertațiuni au să fie prezentate prezidiului Asociațiunii în scris cu 8 zile înainte de adunarea generală.

Sibiu, din ședința „Asociațiunii transilvane”, ținută la 21 Iulie 1897.

I. M. Moldovan, Dr. V. Bologa,
president. secretar II.

CRONICĂ

Sibiu, 26 Iulie n. 1897.

Oficieri români în armata austriacă.

Cetim în „Reichswehr” o listă întregă de oficeri români, cari au intrat pe un an în armata austriacă. Iată-i, după nume: sublocotenent *Stavracchi* la reg. de inf. 1 în Troppau, sublocotenent *Chiriacescu* la reg. de inf. 3 în Brünn, sublocotenent *Negri* la reg. de inf. 84 în Pojon, sublocotenent *Harkas* la reg. de inf. 76 în Oedenburg, sublocotenent *Hergot* la reg. de inf. 84 în Krems, sublocotenent *Araba* la reg. de inf. 99 în Znaim, sublocotenent *Teodorescu* la bat. de pionieri 5 în Klosterneuburg, sublocotenent *Felix* și *Cristea* la reg. de artilerie de fortăreață în Viena, sublocotenent *Braviceanu* la reg. de artilerie de corp. 5 în Pojon, sublocotenent *Anghelescu* la reg. de dragoni 11 în Stockerau, sublocotenent *Micescu* la reg. de dragoni 16 și sublocotenent *Neulcea* la reg. de ulani 12

în Stuhlweissenburg. Anunțând știrea „Reichswehr” face observarea, că pe cât știe, acesta e primul caz, că atâți oficeri ai armatei române sînt comandați să studieze serviciul în armata noastră. Și dacă luăm în seamă simpatia ce s'au desfășurat vremile din urmă între Austro-Ungaria și România, faptul poa e și credem că își are însemnătatea lui de re-marcat.

Necroloage.

Jalnicii *Maria P. Brancovici*, soție; *Elisa* și *Alexandru Aisner*, cu copii; *Emilia* și *Alexandru Tuducescu*; *Ivan* și *Iuliu Tuducescu*, fice și gineri; *Nicolae Brancovici*, frate; *Iuliana Brancovici*, cumnată; *Iosif Brancoveanu* și soția, vici; *Petru Brancovici*, *Viorica* și *Emil Brancovici*, nepoți; *Aurel Iorga*, asociat, au durerea a vă face cunoscută pierderea ireparabilă a prea iubitului lor soț, tată, soră, frate, unchiu, cumnat, văr și asociat *Pavel Brancovici*, fabricant, decedat după grele suferințe, Sâmbătă, 12 l. c., la 3 ore dimineață, în etate de 57 ani, și vă roagă să binevoiti a asista la ceremonia funebrelă, ce va avē loc Duminecă, la 13 Iulie, orele 5 seara. Cortegiul funebru va porni dela locu-ița decedatului, strada Romană Nr. 13, la cimiterul Șerban-Vodă (Bellu), Bacurești, Iulie 1897.

Ni-se scrie: O maică nobilă s'a mutat din viață, *Maria Mayer*, măr. *Gregoriu Torsan*, învătător român gr-cat. în Oradea-mare. Părăsind viața în anul 18 al căsătoriei, ea lasă orfani opt prunci. O deplângere cu amar scumpul ei soț și fiii: *Maria*, *Tereșia*, *George*, *Emilia*, *Catița*, *Ivan*, *Gregoriu* și *Crăciun*. În 5/17 Iulie și-a dat sufletul blând în mâinile Creatorului, ear' în 7/19 a fost înmormântat în Baia (comit. Bihor). Fiei-i țintra ușoară și memoria binecuvântată!

Poet și muncitori.

Foile de dincolo vestesc, că iubitul nostru poet, dl. *Alexandru Vlașuță*, a plecat la *Bruxelles* ca delegat al ministerului de domenii la congresul internațional al accidentelor muncii, care se va deschide la 26 Iulie. „Sântem siguri” — scrie „Drapelul” — „că dl. Vlașuță ne va aduce dela congresul din Bruxelles un bogat material de documente și observații personale, care vor pute stui apoi pentru alcătuirea unui proiect de lege modelat după proiectele cele mai raționale și mai complete ale țărilor civilizate”.

România și expoziția din Paris.

Ministrul domeniilor se ocupă de prezent cu organizarea comisiunilor care au a pregăti participarea României la expoziția universală dela 1900. Pe cât știm, aceste comisiuni se vor constitui în circumscripția fiecărei camere de comerț și vor fi supuse unei comisiuni centrale. Comisar general al guvernului pe lângă expoziția parisiiană va fi numit, probabil, dl. *Kalenderu*, care, după informațiunile noastre, a avut în această privință o întrevedere cu M. Sa Regele Carol.

Edmond Cramausel,

un celebru profesor francez, care ținē să studieze pe Români spre a scrie despre ei, se află de două zile în Cansebeș, — scrie „Foaia Diecesană” Sâmbătă a făcut o excursiune pe Valea Bistrei; ear' ieri o tură preste Verclorova, Borlova.

Triblul Monarcului nostru.

Din prilejul jubileului de 50 de ani de domnie a M. Sale Monarhului nostru, cassa de păstrare a orașului austriac *Retz* a decis să facă următoarele daruri: întru clădirea unei case cer-cuale de orfani și sâraci, 50,000 coroane; întru ridicarea unei băi publice, 40,000 cor.; întru lărgirea localului de școală 30,000 cor.

Stingerea unei familii nobile.

Foia oficială din Budapesta anunță, că răspând de curend membrul casei magnaților, br. *Rádák Adam* din *Micăsasa*, ramura bărbătească a familiei acestuia s'a stins și cu ea și dreptul ereditar de membru al casei magnaților. Toți cei-ce ar avē de obiecționat contra încetării acestui drept, au să înainteze în curs de șase luni petiție prevăzută cu documente autentice originale ministrului de interne sau președintelui casei magnaților.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Jules Verne.

Castelul din Carpați.

Roman din viața poporului românesc din Ardeal.

— Traducere autorizată, —

de

Victor Ontg.

(Continuarea 22.)

(Reproducerea interzisă).

Ce noapte petrecu, trista Măriuță, între îngrijiri și lacrimi! N'a putut dormi de fel. Cu fereastra deschisă, cu privirea ațintită spre stradă, i-se părea c'aude un glas, ce-i spunea:

— „Niță n'a băgat în seamă amenințările!... Măriuța nu mai are logodnic!”.

O amăgire a simțurilor ei agitate. Nici un glas nu s'auzia în tăcerea profundă a nopții. Fenomenul neexplicabil din sala dela „Regele Matia” nu se reproducea în casa primarului Colțu.

A doua zi des de dimineată poporul din Mățești era afară. Dela delușorul cunoscut până la cotitura drumului între dealuri era un umbrel neîntrerupt; unii mergeau, alții veniau; — unii s'auză ce s'a-ntemplat, alții se spuie ce-au auzit. Povestiau, că ciobanul

Bucur s'a dus mai bine de o milă din sat, dar' nu prin pădurile de pe Pleșa, fără numai până la margine, și n'a mers el atâta numai de geaba.

Acum îl așteptau, și ca să le poată spune mai iute, primarul Colțu, Măriuța și Ionas au mers până-n capătul satului.

Peste o jumătate de ceas au auzit, că Bucur vine, dar' nu în fugă.

Nu le părea semn bun, că vine așa încet.

— „Ei bine, Bucure, ce știi?... Ce-ai auzit?... îl întreabă primarul Colțu, cât se sosi.

— „N'am văzut nimic... n'am auzit nimic!” răspunde Bucur.

— Nimic! — murmură tinera fetiță, ai cărei ochi se umplură de lacrimi.

— Când s'a zărit de zi, am văzut doi oameni cam la o milă de-aci. Credeam la început, că e Niță cu doctorul... dar' n'au fost ei!

— Nu știi cine au fost oamenii aceia? întreabă Ionas.

— Au fost doi călători străini, cari au trecut dimineața peste graniță.

— Vorbit-ai cu ei?...

— Vorbit.

— Și vin către sat?

— Ba nu, au apucat către Retezatu, vreau să urce la virful lui.

— Sînt numai călători?

— Eu așa socot, domnule Colțu.

— Și stă noapte, când au trecut peste graniță, n'au văzut nimic în jurul castelului?

— Nu, pentru-că atunci erau dincolo de graniță, răspunde Bucur.

— Așadar' nu știi nimic de Niță?

— Nu, nu!

— Doamne Dumnezeule!... suspina s'ermana Măriuță.

— Altmintrelea poți întreba și dumniata pe călătorii aceia, adause Bucur, căci vreau să stee și în Mățești, înainte de a pleca mai departe.

— Numai să n'audă rēu despre cărcima mea! cugeta în sine nemângăiatul Ionas. Da-car ști, nici n'ar mai sta p'aci!

Acum de treizeci-și-șese de ceasuri se tortura cărcimarul cu gândul, că nu va mai putea nime să mănânce și să doarmă la „Regele Matia”.

Întrebările și răspunsurile schimbate între păstor și stăpânul seu n'au lămurit întru nimic situația. Și din pricina, că pădurarul și doctorul n'au mai sosit până la 8 ceasuri dimineața, se putea oare presupune, că nu s'or mai re-ntoarce nici odată?... Nime nu se poate apropia nepepede de castelul din Carpați!

Obosită de emoțiunile acestei nopți de insomnia, Măriuța nu mai avea putere să stee în sus. Numai cât n'a neunit și abia putea umbla. Tatăl seu o însoți până acasă Acolo ear' o năpădiră lacrimile. Se viața și striga

după Niță... Voia să meargă să-l caute... Își era milă de dinsa și te temea să nu se bolnăvească.

Cu toate acestea era o cerință neapărată, ca să s'apuce de ceva. Fără a pierde o minută trebuia să caute pe pădurar și pe doctor. Nu puteai să zici numai, că au ajuns în primejdie și c'au căzut pradă ființelor din castel, fie pământene, fie din cea lume, puțin ne impoartă. Lucrul de căpetenie era să se știe, ce s'a făcut Niță Stan și doctorul. Această datorință era nu numai a prietenilor lor, ci și a celorlalți săteni. Cei mai harnici nici nu se feriră de a străbate de-alungul pădurile de pe Pleșa și a pătrunde până la castelul din Carpați.

După mai multă vorbă în dreapta și-n stânga despre cele-ce ar fi de făcut, se și găsiră trei la număr, cei mai harnici: anume primarul Colțu, ciobanul Bucur și cărcimarul Ionas, — alții n'au mai fost. Dascălul Petrică spunea, că are dureri grozave în picioare și nu poate să meargă, nici în școală n'a putut sta decât numai întins pe două scaune.

Cătră nouă ceasuri, primarul Colțu și consoții sei, înarmați cu precauțiune, apucară drumul către pasul Vulcan. Chiar la locul, unde se despărțiră eri de Niță, intrară în desigur pădurii.

Ei își ziceau, și nu fără drept, că dacă pădurarul și doctorul vor fi pe drum către casă, vor veni tot pe același loc, prin pădurile Pleșii. Așadar' cât ce-au intrat în pădure,

le au dat ușor de urmă, căci dinșii și-au făcut cu secura drum pîntre arbori.

Să-i lăsam de-o-camdată să meargă, pentru-ca se vedem ce se petrecea în Mățești de când au plecat aceștia. Dacă mai înainte s'a părut neapărat de lipsă, ca oameni de bunăvoie să meargă înaintea lui Niță și a doctorului, acum după-ce au plecat, se părea, că au făcut un lucru dintre cele mai nesocotite. Ce folos, dacă acum după o nenorocire va mai urma și a doua! Că pădurarul și doctorul au căzut jertfă încercărilor, nu se mai îndoaia nime. Și acum ce folos, dacă și primarul Colțu, Bucur și Ionas vor căde jertfe devotamentului lor? Nu era de ajuns, că tinăra copilă își plîngea logodnicul, acum să mai deplângă și pe tatăl seu; ear' prietenii ciobanului și ai cărcimarului s'or căi, că nu i-au oprit!

Supărarea a devenit generală în Mățești și nu era nici un semn, c'ar pute să înceteze în curend. Admițend, că n'o să pătească chiar nimic, totuși primarul Colțu și cei doi conșoți nu pot să sosească acasă până ce înoptează.

Cât de tare au fost surprinși, când cătră două ceasuri după amiază îi vEURă numai, că vin pe drum nu departe de sat! Cu câtă bucurie fugi Măriuța înaintea lor, ca să-i întimpine.

(Va urma).

Reuniuni anti-francomasone. Din Valencia se anunță, că episcopul de acolo, cardinalul Saneha de Hervas a întemeiat o reuniune antifrancomasonă, în scop de a combate propaganda intensivă a francmasonilor. În provinciile mai mari episcopul a întemeiat filiale. Din acest prilegiu Papa a trimis episcopului un brevet de laudă și încurajare. Episcopul a dispus cetirea brevetului în toate parohiile de sub jurisdicția sa.

Nou arhiduce. Din Baden se anunță, că arhiducea Isabella, soția arhiducelui Friedrich, a dat naștere unui copil sănătos. Bucuria augururilor părinți e nespusă, de vreme ce după 7 fete acesta e primul lor băiat.

Dinastism unguresc. Notarul comunei Moritsfeld din comitatul Timiș, un anumit Reiner János, pe semne Ungur de 5 pitule, e „patriot” get-beget, nu glumă. Asta a și dovedit-o de curând. Cu un prilej, auzind în cârmă cum un oaspe cântă imnul „Gott erhalte”, a început în cei mai ungurești termeni să injure pe „Împăratul austriac”. Dinastismul notar, care e totodată și matriculant și președinte al epitropiei școlii populare de stat, deci un „fruntaș”, cum se zice, e tras în cercetare pentru lesă-maiestate.

Iăger Mari — sinucigaș. Faimoasa otrăvitoare dela H.-M.-Vasárhely, Iăger Mari, a încercat să se sinucidă. Reușind a-și se da voce se convingă cu niște rudeni, otrăvitoare a amuls uneia două ace de pâr, pe cari „și-le-a înșept în pânțele. Ranele sunt foarte grave. Otrăvitoarea zace pe moarte. Medicul a operat-o, dar n'a putut să scoată acele.

Conjurație în Varșovia. La 21 l. c. poliția din Varșovia a arestat o mulțime de oameni din diferite clase ale societății, dar mai ales industriași germani, bănuți a fi țesut conjurație, despre care din Berlin s'a dat știri la locurile competente din Petersburg. Fierberea în oraș e mare.

Rectificare. În articolul nostru literar despre autobiografia dlui Zaharia Antonescu, publicat în anul ultim al „Tribunei”, s'a tipărit din greșeală 1889 în loc de 1869 ca an al procesului Tofalenilor.

Un duel de senzație s'a dat în Paris între distinsul literat Catulle Mendès și între directorul teatrului „Ouvre”, Lugné Poe. Când s'a dat semnul de atac, Poe a început să retireze și „și-a acoperit fața cu brațul. Astfel Mendès l'a strimorât la o distanță de vre-o 24 m. După ce secundanții au readus pe combatanți la locurile lor, aceștia s'au repezit în trei rânduri. Atunci Mendès a declarat, că nu se mai bate cu un om atât de lag. Secundanții lui Poe au aflat expresia de vătămare pentru el, în vreme ce Poe habar n'avea de ce se întâmplă cu el. Se crede, că afacerea va avea complicații serioase. Presa parisiensă desaproabă procedura lui Mendès, pentru că obiceiurile de duel parisiene opresc direct părților combatante a-și adresa în cursul duelului expresii vătămătoare.

Din Petersburg la Kiev. Foile rusești se ocupă de o vreme insistent cu ideea de a se strămuta centrul imperiului la Kiev. Petersburgul ar fi, atât ca situație cât și ca împrejurimi, foarte neacomodat pentru o capitală. Dimpotrivă Kievul, atât cu ținutul i poditor cât și situația lui în centrul imperiului, dar mai ales în urma trecutului său istoric, e cu drept merit a fi capitală. Acestea sunt motivele de aparență, de fapt însă afacerea strămutării în tendința bine înținsă, ca prin strălucirea centrului de domnie la Kiev cele 20 milioane de Rușeni ai Ucrainei să fie cu atât mai ușor rușificați.

Aur! Ziarul „Standard” de Londra anunță, că la Columbia-angleză au debacat nu de mult 40 de Americani săpători de... aur (nu de gropi, cum s'ant pe la noi!), cari au adus cu sine pulvere de aur în preț de 750.000 dolari. O păreche de însurați ave cu sine aur în preț de 60.000 dolari, aflat din Aprilie anul trecut până acum. Un alt bărbat posedă aur în preț de 40.000 dolari, aflat într-o mică parte a țării. În total pe mesele comercianților de aur din San-Francisco, unde s'au prezentat bogății lucrători, s'au depus 320 de punți de aur. — Așa „muncitori” mai înțeleg, nu ca pe la noi, unde bieții n'au de a face decât cu pulberea infectă a fabricilor și a stradelor!

Știri mărunt. Văduva arhiducesa Stefania se află la St. Petersburg, în vizită la părechea imperială. — La Ploiești inaugurarea monumentului ridicat în onoarea batalionului I. de vânători se va face la 40 August v., aniversarea lui Griviței. — Ziarul Nicolae II. a dispus edificarea unui palat de ambasadă la Belgard. — Lângă comuna Musca (cott. Arad) stă de zile în flăcări un uriaș teren de lemne; pagubele foarte mari. — La București a fost Sămbătă o grozavă rupere de nori; pagubele mari. — La Arad, Oradea, Timișoara și Pojona s'a organizat serviciu de bicicli pentru telegrame. — În Budapesta anchiștii vor ține în Septembrie o acunare sub conducerea cunoscutului Dr. Eugen Schmidt.

Posta redacțiunii.

Almăjani. Primit toate. Le vom face loc pe rând. Scrie-ne mai des. Salutare!

VIEAȚA SOCIALĂ.

Petrecere în Murș-St.-Imru.

Primim invitate la petrecerea de vară, împreună cu producerea teatrală, ce o va aranja tinerimea inteligentă din Totoiu și Murș-St.-Imru în sala cea mare a domeniului „Bethlenian” din Murș-St.-Imru, în 1 August a. c. st. n. Prețul de intrare: de persoană 50 cr., de familie 1 fl. v. a. Inceputul la 1/8 ore p. m. Venitul curat e destinat în folosul „Bibliotecii populare din Murș-St.-Imru”. Totoiu-Murș-St.-Imru la 17 Iulie 1897 st. n. Comitetul aranjator: Ludovic Andreiu, președinte. Clemente Papi, cassar. Iuliu Moldovan, controlor. NB. Suprasolvirile se primesc cu mulțumiri și se vor cuita pe cale ziaristică.

Petrecerea Sălaginului.

Primim următorul avis: Comitetul aranjator al petrecerii cu dans din Unimăt, ce se va da în 2 Aug. n. c. făcând cele mai extinse pregătiri posibile pentru reușita cât mai bună a acestei petreceri, roagă pe toți acei P. T. domni și dame, cari eventual din neștie adresei, sau din altă greșală oarecare n'ar fi primit invitări speciale, prin aceste rânduri să se considere ca invitați.

Unimăt la 10/22 Iulie 1897.

Grigoriu Pop,

president.

A. Bălibanu,

secretar gen.

Mai nou.

Limba maghiară în congresul sârbesc.

Zastava provoacă pe toți deputații de naționalitate sârbă din dieta maghiară și din cea croată să protesteze energic contra folosirii limbii maghiare la deschiderea congresului bisericei naționale sârbești și să adreseze interpelațiuni guvernului unguresc. Tot aceasta o cere și Agramer Tageblatt dela deputații croați, dovedind până la evidentă, că s'a comis o flagrantă călcare de lege prin folosirea limbii maghiare în congres.

Djevad Pașa.

Noul comandant al trupelor turcești din Creta, Djevad Pașa, a sosit în Canea, unde autoritățile turcești i-au făcut onorurile cuvenite. Admirabilul puterilor europene au refuzat însă a-l primi ori saluta, pentru că nu-l recunosc de comandant al insulei, și au luat hotărârea, că în cazul dacă le va face visita, să i-o înapoaze în haine civile, ca oameni privați, ear nu ca reprezentanți puterilor.

Tribuna Literară.

Concurs literar.

— Dela societatea pentru fond de teatru. —

Societatea pentru crearea unui fond de teatru român a inițiat sub auspiciile sale o întreprindere literară menită a pregăti terenul teatrului român, a cărui realizare este programul acestei societăți.

E vorba de-a prevedea cu material literar cea multe de diletanți români, cari în toate unghiurile țării luptă pentru desvoltarea gustului dramatic și s'ant atât de lipsiți de piese ușoare potrivite trebuințelor noastre modeste.

Acestei necesități voește să-i corăspundă „Biblioteca teatrală”, care sub auspiciile societății pentru fond de teatru român va apăre în editura librăriei Nic. I. Ciurcu din Brașov.

„Biblioteca teatrală” va apăre în broșuri format 8° de câte 3—6 coale de tipar cicero și va cuprinde numai piese teatrale. Piese vor fi traduceri, localizări sau originale și se vor alege deocamdată cu deosebită considerațiune la trebuințele diletanților mai mult piese ușoare de 1, 2 sau 3 acte, de ori-ce natură.

Pentru asigurarea stocului necesar de piese, fără de care nu s'm dori să începem editura, comitetul societății pentru fond de teatru român esene concurs literar cu următoarele:

Condițiuni de concurs.

1. Să deschide concurs fără termen fix pentru piese teatrale traduse, localizate sau originale de 1, 2 sau cel mult 3 acte, menite a fi edate în Biblioteca teatrală a societății pentru fond de teatru român, ediția dlui Nic. I. Ciurcu, Brașov. — La concurs pot să participe și piese, cari s'au tipărit deja în vre-o revistă sau vre-un ziar român, dar nu au apărut în ediție separată.

2. Manuscrisurile au să fie scrise, (ortografia este cea fonetică obicinuță) numai

pe câte o pagină a fiecărei foi și trebuie să aibă o margine albă de cel puțin 3 degete pentru eventuale corecturi. Fiecare manuscris va fi provăzător cu numele autorului, traducătorului sau localizatorului, cu indicarea exactă a adresei sale și 4 mărci postale curate la 5 cr. pentru spesele postale ulterioare ale societății în corespondența sa cu autorul.

3. Traducerile și localizările se vor trimite totdeauna împreună cu textul tipărit al originalului, după care s'au tradus sau localizat. Piese tipărite deja în vre-o revistă română sau ziar român trebuie să aibă indicațiunea exactă a numărului și a anului revistei sau a ziarului, în cari a apărut.

4. Toate piesele intrate vor fi revizuite și date în recenziune la bărbăți de specialitate, cari vor avea dreptul în toate piesele localizate și traduse. Pentru îndreptări și corecturi în textul pieselor originale se cere autorilor, fără de care piesele se vor edita sau remite așa cum s'au înaintat fără de vre-o îndreptare.

5. Pentru fiecare piesă primită de comitet (localizare sau traducere) și edată în Biblioteca teatrală librăria editoare asigură autorului un honorar de 5 fl. după coala de tipar, ear' recenziunii, care revizuite și întocmeste piesele tot 5 fl. după fiecare coală de tipar.

Piese originale bune vor fi honorate mai bine, dar nu cu mai mult de maximum 10 fl. după coala de tipar.

Autorul va mai primi câte 20 de exemplare din broșura, în care i-au apărut piese.

Honorarul se va trimite prin avis postal din partea comitetului societății în timp de cel mult 15 zile după aparițiunea piesei.

Peste tot ori-ce daraveri ale autorilor în chestiunea edițiilor, a honorarului etc. au a să aranja prin biroul comitetului societății pentru fond de teatru și nu direct prin librăria editoare.

6. Autorul, a cărui piesă (fie originală, localizare sau traducere) se tipărește în Biblioteca teatrală nu are drept la nici un honorar special de reprezentație a piesei din partea nimeni din patria noastră, cu atât mai puțin are acest drept librăria editoare.

7. Honorarele indicate aci în pct. 5 se dau după ediția I. (tiraj 1000—1500 exemplare.) La o eventuală a II. ediție se va stabili și plăți honorar deosebit autorului.

8. Societatea p. fond de teatru și librăria editoare nu primesc nici o responsabilitate de drept civil în chestiunea drepturilor de autor și editor al originalelor, după cari i-se înaintează traduceri și localizări spre editare. Toată răspunderea în această privință îl privește pe traducătorul sau localizatorului piesii.

9. Manuscrisurile sunt a să înainta comandant la adresa dlui Virgil Onițu, director gima, vice-president al societății p. fond de teatru român, Brașov.

Din ședința societății pentru fond de teatru român, ținută în Brașov la 26 Maiu v. 1897.

Pentru comitet:

Virgil Onițu,

v.-president.

Vasile Goldiș,

secretar.

Biografia lui Avram Iancu

de

Iosif Șterca Șuluțiu de Cărpintz.

Sub acest titlu a apărut o prețioasă broșură de 44 pagine. Reproducând din ultimul număr al „Transilvaniei” aceasta broșură ne dă cea mai detaliată biografie a eroului Iancu. Cartea este decorată cu 3 ilustrațiuni frumoase. Prima, din fruntea cărții, ne prezintă pe Iancu călare ca comandant în fruntea Moșilor sei. A doua, cea mai originală, ne arată casa natală a lui Iancu, care astăzi e proprietatea „Asociațiunii”. La sfârșitul cărții găsim portretul autorului.

Prețul broșurei e o coroană, în România 2 lei. Autorul, dl Șterca-Șuluțiu, a avut generoasă idee de a oferi aceasta carte „Asociațiunii”, ca din vânzarea ei să creeze un fond de 400 fl. care să poarte numele lui „Avram Iancu”. Astfel pe lângă cea mai bună biografie, ce ni-o dă, dl Șuluțiu s'a îngrijit și pentru un monument memoriei lui Iancu, care la tot casul e mai vrednic de numele lui decât menoroșita „colectă”, de a cărei urmă astăzi Românii nu mai știu nimic.

Na ne îndoiim, că toți Românii cărturari se vor grăbi a-și procura aceasta broșură, care pagubă, că s'a tipărit numai în 800 de exemplare.

Informațiuni.

Moartea unui sculptor român. Foile din București, că Joi a încetat din viață Costache C. Georgescu, primul sculptor român, fost profesor al școlii de arte și meserii, precum și al orfenatului dela Pantelimon din București.

Bibliografie.

„Paradoxe sociologice.” Din celebrul volum, cu acest titlu, al lui Max Nordau cetitorii nostri cunosc deja de mult capitolul „Naționalitatea”, care a apărut și în broșură separată în editura „Tipografiei” soc. pe acții. Acum earăși un nou capitol din această volum ni-se prezintă extras într-o drăguță broșură. Este capitolul prim, intitulat „Reprivirea”, pe care cetitorii nostri l'au avut în rate, în „Foiașă Tribunei”. Cei ce-și aduc aminte de această plăcută lectură vor afla cu bucurie, că pot să aibă într'un mănunchiu spicele de aur ale lui Max Nordau. Ear' cei-ce nu au cetit „foiașă” îndoit trebuie să se bucure, că „Tipografia”, rețipărindu-o le-a făcut posibil a o ave deodată a mână, ca să suplinească ce au negles.

„Reprivirea” lui Max Nordau este reprivirea filosofului din amurgul acestei veac asupra vieții neamului omenesc, urmărind paș de paș mersul progresului cultural dela începutul civilizației.

E mare idea, și mângăitor rezultatul unei asemenea „repriviri”, mai ales azi, în această epocă de materialism și blasare pentru tot ce e ideal.

Traducerea românească făcută de Rosmarin, ne predă toate finețele originalului într'un delicios limbaj românesc.

Broșura, tipărită pe hârtie fină, ajustată frumos, are 35 pagini, în octav, și costă numai 20 cr. Se poate procura dela librăria „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu, Strada Poplăcii nr. 15.

Studii Literare.

Revenim la valoroasa carte a dlui profesor Teodor Raica din Ploiești, pentru-ca să atragem asupra-i atențiunea tuturor cărturarilor noștri, mai ales însă a profesorilor și dascălilor români, dela cari asemenea cărți n'ar trebui să lipsească.

E destul, deocamdată, să arătam cuprinsul bogat al acestui volum de peste 160 pagine. El conține: (partea I) un studiu critic intitulat: „O gramatică parodiată” (pe 54 pagini), apoi: „Veacul al XVI. Limba și literatura Românilor de A. Lupul-Antonescu, asemenea un articol critic. Urmează în fine cel mai bogat și mai interesant studiu: „Codrul frate cu Românul” un studiu asupra doinei române, plin de observații originale și frapante, tratat cu mare pricepere în mod științific. Acest tractat are 2 părți: „Colonizarea” și „descălcare”, și prezintă o lectură foarte multumitoare, care deșteaptă în mintea gânditoare mulțime de idei asupra raportului gîngăș, ce se manifestă, prin posesia populară, între Români și codrul verde (Frunză verde, ... foaie verde.)

Partea ultimă (IV) a cărții cuprinde un studiu filologic asupra prepoziției „de”. Este o completă monografie a acestei particule așa de deasă și așa de cu multe înțelesuri în limba noastră. Estă titlul acestei părți: „Selecțiuni graiului; „de” ca prepoziție; raporturi cauzale; „de” ca adverb; „de” ca pronume; „de” ca conjuncție.

Credem, că și din aceste puține notițe iubitorii de studiul limbii române vor pricepe însemnătatea acestei cărți, care mai are și răra însușire de a fi înfinit în raport cu valoarea sa. Costă numai 75 cr., și se poate procura dela librăria societății noastre pe acțiuni „Tipografia”.

Musică. Au apărut în edițiune litografată 4 piese musicale aranjate pentru cor mic de dl Val. Magdu. „Iorgăna”, cântec popular de prin părțile ungurene și bănățene (evintet); „Dorule o dorule”, cântec popular de sub podgoriile aradane (evintet); „Nușca”, pe melodia dansului „Pe picior” din Bănat (sextet) și „Foaie verde triplă” cântec popular de pe șesul Băsei (evintet). Se află de vânzare la autor în Arad. Prețul unei piese — 25 cr., toate 4 costă 80 cr., plus 5 cr. porto.

„Naționalitatea”. Societatea noastră „Tipografia” a scos într'o elegantă broșură interesantă a studiul de Max Nordau despre „Naționalitate”. Valoarea acestui studiu este cunoscută cetitorilor noștri; limbajul frumos, în care „Rosmarin” al nostru a știut să-l îmbrace e gustat deja de cetitorii nostri, căci în „Tribuna” s'a publicat mai întâiu. Vorba era numai, ca interesantele observațiuni originale ale genialului autor să nu rămână resăvite prin atâția numeri de ziar, ci să fie colectate într'un mănunchiu, mai accesibile la cetit și meditat. Aceasta a împlinit-o „Tipografia” când a rețipărit articolul din „Tribuna” în broșura de față. În estensiune de 40 pagine, tipărite frumos pe hârtie fină, această prețioasă broșură se trimite francat pentru 25 cr. A se adresa la librăria „Tipografie” soc. pe acțiuni în Sibiu.

Sosți în Sibiu.

În 25 și 26 Iulie n. 1897.

Hotel „Împăratul Romanilor”. E. Lyro, secretar din Cernăuți; D-na Windisch din Viena, Iosif din București, d-na Bella din Făgăraș și d-na Szöcs din Budapesta, privatier; A. Ferency și M. Toth din Turda; A. Gagy, locotenent din Brașov; Kolonek, fabricant, Eisler, Kleinberger, Schöber, Krupka și G. Bentner din Viena, K. Grünwald și H. Weiss din Budapesta, comercianți.

Hotel „Neurhner”. Braun și Tarha, întreprinzători din Boita; I. Krikler, H. Schönwald și Dikman din Budapesta, K. Lehnert din Presburg, M. Lauterbach și Prost din Viena, voiajori; Strosser, profesor, cu fam. din București; I. Schwartz și B. Schiner, întreprinzători din Apoldul-mare; E. Mutach din Oena și Macencanu din România, privatieri;

Hotel „Meltzer”. I. Balter din București și D. Moga; din Craiova; Dr. Dees din Seliște; L. Turedy din Budapesta.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 24 Iulie n. 1897.

Sămînțe		Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo
		dela	plână	dela	plână
Grâu					
Bănățenesc vechiu	75	—	—	76	10.10
Grâu dela Tisa	75	—	—	76	10.85
Grâu „Pesta	75	—	—	76	10.80
Grâu de Alba-Rog.	75	—	—	76	10.85
„Baclosa	75	—	—	76	10.40
Grâu ung. de Nord	75	—	—	76	—
Sămînțe, vechi ori noue		Solul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	dela plână
Săcară	de mîrșă	70—72	7.55	7.75	—
Ors	de vinare	60—62	5.80	6.00	—
„	de bare	62—64	—	—	—
Ovș	de bare	64—66	5.65	6.15	—
Cucuruz (porumb)	bună,	—	4.45	4.50	—
„	de alt seza	—	4.85	4.90	—
Meiu	—	—	—	—	—
Hrișcă	—	—	4.10	4.60	—
Măză pe teren.	Grâu	Sept.-Oct. Mart.-Apr.	9.89	9.90	—
	Cucuruz	Main.-Iun. Iulie-Aug.	5.14	5.16	—
	„	Mart.-Apr. Oct.	4.40	4.52	—
	Ovș	—	5.75	5.77	—
	„	—	—	—	—
Produse diverse		Meia!		Curați	
				dela	plână
Săm. de trif.		Lucernă ungurească		—	—
„		roșie		—	—
Oleu de rap.		rafinat		—	—
Uns. de poro		dela Pesta		52.50	53.—
„		dela țeară		—	—
Slănină		sventată		—	—
Său		afumată		16	57
Prunc		—		—	—
Lictar		slavon nou		—	—
Miere		bănățenesc		—	—
„		brută		—	—
Ceară		galbînă străcurată		—	—
„		de Rosenau		—	—
S p i r t				Bani Marla	
Brut, pentru rașnărie				14.75	15.—
Rașnat, pentru comercianți mari				52.50	53.—
Brut, „				56.50	57.—

„Arieșana“,

instituit de credit și economii, societate pe acții în Turda.

Primește depuneri,

cari nu se ridică în decursul unui an pe lângă 6%.

Turda, 24 Iunie 1897.

Direcțiunea.

[1534] 6—6

La Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu,

se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tânăr“ de Aloisius Melcher. Partea I și II. 2 volume mari cu prețul redus de . . . 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maximele eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „Duh muscălesc“, narațiune de Bolanden (45 pag.) . . . fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preoților. —

„Ardeleana“,

instituit de credit și economii, societate pe acții în Orăștie.

Fonduri proprii: fl. 350.000. Depuneri: fl. 700.000

Circulație anuală: fl. 3.000.000. [1451] 12—12

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

- 1) acordă împrumuturi cu interese de 8%;
- 2) primește depuneri, dela particulari cu 5 și cu 5 1/2, ear' dela corporațiuni cul. cu 6%;
- 3) cumpără și vinde mărfuri și produse;
- 4) arendăază și exarandăază realități;
- 5) cumpără și vinde efecte publice;
- 6) mijlocește operațiuni, specificate sub 3, 4, 5.

La institut se mai află 500 acții proprii, puse în vîndere conform prospectului stăvrit de direcțiunea institutului sub nr. 68/1897.

Ori-ce afacere se poate rezolva și informări se pot lua verbal în biroul institutului, ear' înscris prin corespondență.

Orăștie, în Maiu 1897.

Direcțiunea.

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

- „Iubire“, *poesie* (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50
- „Dan“, *roman*, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75
- „Dan“, *roman*, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896, 2 volume à 32 cr. 64 cr.
- „Din goana vieții“, ediția III. (1895). fl. 1.75.
- „Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.
- „Icoane sterse“, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.
- „Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

Cel mai nou volum de nuvele:

„În vîltoare“, *nuvele*, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

Comandele se se adreseze:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrieu baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Avis!

Un tânăr român, absolut de școala agronomică din Cluj-Mănăstur, eventual Mediaș, află aplicațiune la domnul unui domn român din Ungaria.

Cei-ce doresc a ocupa acest post, se se adreseze la subscrisul, de unde vor primi informațiunile necesare.

Blaj, în 21 Iulie 1897.

Vasiliu Olteanu,

[1664] 8—8

advocat.

Un tânăr calfă de barbier

care posedă limba română perfect se primește imediat la [1621] 3—3

Ioan Țifrea,

croitor și friseur,

Săliște, (Szebenmegye).

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

GRAMATICA GERMANĂ

TEORETICĂ PRACTICĂ

de

Sava Popovici Barciuanu.

Edițiunea a cincea

revidată și completată

de

Dr. Danil Popovici-Barciuanu.

Această gramatică atât de bine întocmită, având la fine și un mic vocabular german-român costă numai 1 fl. 40 cr. plus 10 cr. porto.

Toemai a apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu:

CESTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR

și

MODURILE SOLUȚIUNII SALE

în

UNGARIA

de

AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr v. a.

cu trimitere postală 55 cr. v. a.

Portretul

noului Episcop al Lugojului

Dr. D. Radu,

lucrat fin, ca o fotografie, în mărime de 18×29 cm.

Se poate procura dela Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu

Prețul 25 cr.

Pentru aceasta sumă se trimite franco prin poștă.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

Însoțiri de consum, de vânzare, de vîlteri, de lăptări etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înfățișarea și conducerea de astfel de însoțiri

de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“

EDITURA

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“.

(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr. recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile

profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vânzare la „Librăria“ noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen“, (Macedo-Români). Vol. I. „Land und Leute“, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se interesează de frații sei. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul de 334 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă fl. 6.20
- Vol. II. (Volksliteratur), cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă fl. 5.—
2. „Vlach-Meglen“, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., cu 4 ilustrațiuni, fototipie, costă fl. 2.25
3. „Die Sprache der Olympo-Wallachen“, cu o introducere despre popor, volum de 144 pag., costă fl. 1.85
4. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsca“, conținând lucrările dlui profesor Weigand și ale elevilor sei despre Români: „Primul raport“, (1894) de 157 pag. costă fl. 1.85
- „Al doilea raport“, (1895) de 224 pag. costă 2.80
- „Al treilea raport“, (1896) de 332 pag. costă 3.80

Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Români inteligenți; celelalte se recomandă bărbatilor de specialitate. Toate sînt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

Noutăți musicale.

La librăria „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare următoarele piese pentru voce și piano.

	Gr. Fil.
Alexandrescu Ernest I. „Ai plâns și tu vre-odată?“ romanță pentru voce și piano	1.—
„Nu înțeleg“	1.—
„Pictorial“	1.—
„Un fir electric“	1.50
Belortu D. C. „L'Affection“, polca franceză pentru piano	1.—
„De Braila à Gènes“, galop pentru piano	1.—
Burlan Ioan D. „Sărba Bucureștenilor“, pentru piano	1.—
„ pentru voce și piano	1.—
Cristide Dimitrie St. „Didi“, polca mazuca pentru piano	1.50
„Isvorul“, romanță pentru voce și piano	1.—
„Liniște“, vals pentru piano	2.—
Cirillo Alphonse „Am plâns“, romanță pentru voce și piano	1.50
„Singurătatea“, romanță pentru voce și piano	1.50
„Claire“, polca pentru piano	1.—
Decker Carol „Institutele-Unite“, vals pentru piano	2.—
Dimitrescu Const. „Sărba Bucureștenilor“, pentru piano	1.—
„Sărba Mirilor“, pentru piano	1.—
Fotino Gh. „Iubileul Marș“, pentru piano	1.50
„Sărba Hora“, pentru piano	1.—
Ionescu G. „Elisa“, polca franceză pentru piano	1.—
Kneisel Anton „Zéphir“, polca mazuca pentru piano	1.50
Lutz Mayer „Souvenir de Zürich“, polca mazuca	1.—
Margaretescu Michel „Pas de quatre original“	1.—
Mironescu Mathilde „Gavotte dela Princesse Marie“	1.50
Moinaru Costache „Les beaux yeux“, valse pentru piano	2.—
Nitescu P. G. „Terăncuța“, cântec popular pentru voce și piano	1.—
Ochialbi G. N. „Hora înfrățirii“, pentru piano	1.50
„Hora Margareta“, pentru piano	—50
„Hora țărănească“, pentru piano	—50
„Hora ovreicuța“, pentru piano	—50
„Hora nebună“, pentru piano	—50
„De te-ai prinde neica în crâng“	—50
„Hora Ochialbi“, pentru piano	—50
„Hora noapții“, pentru piano	—50
„Sărba otenească“, pentru piano	—50
„Hai Cristei“, pentru piano	—50
„Hora luncii“, pentru piano	—50
„Hora Florasca“, pentru piano	—50
„Hora Zuralia“, pentru piano	—50
„Ca la ușa cortului“, țigănească pentru piano	—50
„Hora Aurora“, pentru piano	—50
„Hora ochesica“, pentru piano	—50
„Hora frunza“, pentru piano	—50
„Flori în vale“, polca mazuca pentru piano	1.—
Oppelt W. „Toujours avec argent“, polca franceză pentru piano	1.—
Paulmann Sigismund „La blonde“, polca mazuca pentru piano	1.—
„	1.—
„Turda“, marș patriotic	1.—
„Hora Reginei“	—50
Paulmann Sigismund „Sărba păpușelor“	—50
„Marș turecesc“	—50
„Pune talpa la pământ“, brău pentru voce și piano	—50
Polyso-Micunescu N. „La belle Alexandrine“, mazuca de salon	1.50
Rădulescu Eleutheriu „Souvenir de Focșani“, polca mazuca	1.—
Schedi Mihail „Pensées de Printemps“, Morceau de salon	1.50
Schlichting S. „Kreutz-Polca“, original	1.25
Simionescu Ioan R. „Doina Jiului“, pentru voce și piano	1.50
Spiorescu Oscar „E greu să uiți“, romanță pentru voce și piano	1.50
Trifu Gh. „Te iubesc“, romanță pentru voce și piano	1.—
Vasiliu N. „Cecilia“, vals pentru piano	2.—
Zika Anton „Pe aripile amorului“, vals pentru piano	2.—

Noutăți apărute în urmă.

Burlan I. D. „En Vogue Quadrille“	1.50
„Nunta de argint“, marș	1.—
Capsa M. „Intermezzo“, pentru piano	1.—
Cirillo Ant. „Les fleurs de Mai“, valse	2.—
Dimitrescu C. „Sărba oficerilor“	1.—
Ivanovici „La fille du Marin“, valse	2.—
Kaps C. „Daisy Bell“, valse (All Right)	1.50
Lowthian „Veneția“, vals	1.50
Pursch O. „Nunta de argint“, vals	2.—

„Veselia română“,

colecțiune de piese alese, pentru voce și piano.

Nr. 1. Raynald L. „Vinul de Cotnari“, vals cânt. cu cuvinte rom. și fran.	1.—
2. Sayers Henry L. „Tararabum-der-é“, cânt. cu cuvinte românești și franțoești	1.—
3. Filloreanu Al. „Imnul școlarului“, pentru 3 voci și piano	1.—
4. Alexandrescu Er. I. „Nu înțeleg“, romanță	1.—
5. Moniuszko „Cosacul“, cântec polonez, cu cuvinte române	1.—
6. Vargă F. „Mustăți“, polca cu cuvinte române și franceze	1.50
7. Mureșianu A. „Deșteaptă-te Române“, cântec patriotic	1.—
8. Dorianu I. „Liliacul alb“, cu cuvinte române și franceze	1.50
9. „E. ah! iubirea“, cântonetă pentru voce și piano	1.50
10. Denza L. „Ochi albastri“, cu cuvinte române și italiene	1.50
11. Cuna L. „O dragă Margareta“, cuvinte de I. Dorianu	1.—

Noutăți apărute în urmă.

Volstedt „Lustige Brüder“ (Frații veseli), vals	1.—
Voreas D. D. „In fânul de eurănd cosit“, romanță	1.—
Wagner F. „Vulturul“, marș (Unter Doppel Adler)	1.—
Wiest Louis „Privighetoarea de peste Olt“, potpourri național Nr. 1/2 a	2.—
Nr. 12. Zeller „Nu ai supărat“, Sei nicht böse, cuvinte de Dorianu	1.—
13. Gozlan „Visul“ (Le rêve), romanță, cuvinte de Dorianu	1.50
14. Dumitriu „Cât te-am iubit“, romanță	1.—
15. Dorianu „All Right“, cuvinte române și franceze	1.—
16. Dumitriu „Sărba lui Zdrelea“, cu cuvinte	1.—
17. Dorianu „La tine copilă dragă“, romanță	1.—

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.